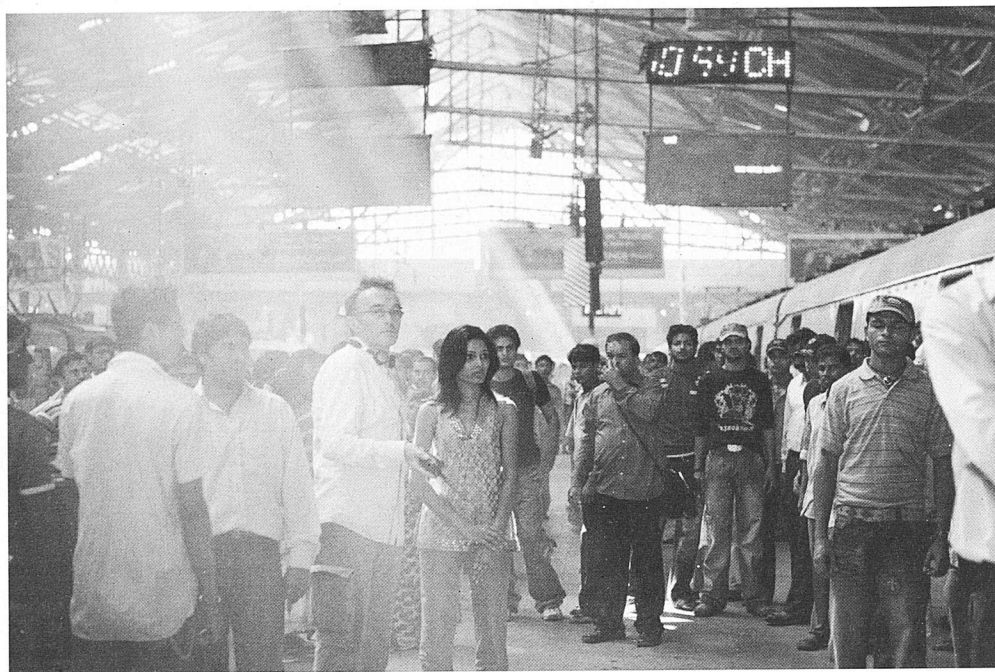

Bandes de so Oscars 2008: arriba Bollywood!

Házael González

Rodatge
d'*Slumdog
Millionaire*

Enguary, sens dubte, podríem començar aquest repàs donant un bon crit en veu alta: "Jai Ho"! Però comencem pel principi, com fem sempre en aquestes qüestions i de pas descobrirem que no és or tot el que llueix ni les novetats són tan noves com la gent es pensa. Enguany, com sempre, cinc candidats al premi de Millor Banda Sonora Original, amb noms coneguts i noms desconeguts i premis sorprenents que, com ja hem dit, no ho són tant.

Alexandre Desplat és un jove de qui ja hem parlat unes quantes vegades, i que amb la seva música per *El Curioso Caso de Benjamin Button* (*The Curious Case of Benjamin Button*, David Fincher, 2008) s'ha emportat la segona proposició a l'Oscar en la seva carrera (la primera va ser fa dos anys per *La Reina* —*The Queen*, Stephen Frears, 2006—). Aquesta tampoc ha estat la bona, però probablement tornarem a escoltar el seu nom.

El segon proposat és una mica més veterà, i sembla que no hi ha manera de rompre la seva maledicció: James Newton Howard, proposat per la música de *Resistencia* (*Defiance*, Edward Zwick, 2008), haurà de continuar esperant la seva oportunitat, després de set proposicions més (amb aquesta, set a la categoria reina, i una a l'apartat de Millor Cançó). Tenint en compte que la darrera va ser l'any passat (amb *Michael Clayton*, Tony Gilroy, 2007), a veure si d'aquí a poc el veiem pujar a l'escenari.

Encara que no es pot queixar si el comparem amb Thomas Newman, qui amb la música feta per la dolça *WALL-E* (*WALL·E*, Andrew Stanton, 2008), i també amb la proposició a l'apartat de Millor Cançó (per "Down to Earth", de la mateixa pel·

lícula), aconsegueix acumular ni més ni menys que deu nominacions i encara avui, cap premi. Amb una qualitat i un bon fer indiscutibles, està ben clar que el talent del jove de la família Newman se situa molt per damunt de qualsevol premi, encara que som molts els aficionats als que ens agradaria veure'l premiat un any d'aquests.

Però qui més es pot queixar és sens dubte Danny Elfman, qui aquesta ocasió ha posat música molt encertadament a *Mi Nombre es Harvey Milk* (*Milk*, Gus Van Sant, 2008): quarta proposició per un home que no només no té cap premi, sinó que només

ha estat proposat una única vegada per fer feina amb el seu director habitual (per *Big Fish*, Tim Burton, 2003), i que les altres dues proposicions varen coexistir el mateix any (les de *El Indomable Will Hunting* —*Good Will Hunting*, també de Gus Van Sant, 1997— i *Men in Black*, Barry Sonnenfeld, 1997). Bé, Elfman sempre ha estat diferent.

I el premi és per al mateix film que ha guanyat també la Millor Pel·lícula (i vuit premis en total): *Slumdog Millionaire* (Danny Boyle, 2008), cinema hindú de Bollywood adaptat a Hollywood que ens mostra una realitat crua disfressada de conte de fades. I no està gens malament, és cert, però com bé va dir la meua companya de feines Antònia Pizà, sembla que a Hollywood se'ls ha acabat la imaginació, i així com fa uns anys es meravellaven amb cinema oriental, avui ho fan amb cinema hindú i potser passat demà serà amb cinema rus (i això ha pogut tenir un pes específic a l'hora de premiar aquesta partitura i no altra, és clar).

Però tampoc hi ha dubte en el fet de que la música és preciosa: el compositor A. R. Rahman, "el John Williams asiàtic" que ja havia guanyat el Globus d'Or, ha fet un bonic tapís de melodies i cançons al més pur estil del cinema del seu país, i finalment s'ha emportat també les dues estatuetses daurades (Millor Banda Sonora Original i Millor Cançó, precisament per la colorista "Jai Ho" i competint també amb ell mateix per "O Saya" a la mateixa categoria). És un bon palmarès, tenint en compte que a la seva trajectòria (que va començar l'any 1992) ens trobem que ha fet més d'un centenar de bandes sonores originals, i és que, a l'Índia, les coses funcionen d'altra manera. ■